

de Synspunkter, som Industrien og Foretningenslivet maatte have at fremføre, da en stor Mængde industrielle Foretagender er knyttet til Banken, ganske særlig saadanne, hvor en industrielt kyndig Mand maatte siges at have en Opgave at varetage. Som fjerde Medlem udnævntes Departementschef Dahlhoff, for at man kunde have en Repræsentant direkte for Erhvervsministeriet og derigennem den offentlige Kontrol og den Statsindflydelse, som jeg synes i dette Forhold er i høj Grad vigtig.

Til Besættelsen af den femte Post bad jeg endelig Aktieselskabet, som havde indkaldt en Generalforsamling, om at udpege Mænd, som det kunde ønske, vi skulde vælge imellem. Der var, som man vil vide, paa det Tidspunkt ikke noget Organ, der særlig repræsenterede Indskyderne, og det mest nærliggende var, da Banken havde sammenkaldt en Generalforsamling, at lade denne nævne Navne, der baade kunde repræsentere de almindelige Aktionær- og de Indskyderinteresser, som utvivlsomt kunde siges at være til Stede. Paa Generalforsamlingen blev der foretaget Afstemning mellem forskellige Navne, og Direktør Thrane for Creditkassen for Landejendomme i Østifterne fik her 18 800 Stemmer, medens den næste havde 17 500, den næste igen 12 000 og den laveste 5 300 Stemmer. Efter dette Resultat udnævnte jeg Direktør Thrane til Medlem af Likvidationskomiteen og kunde saa meget tryggere gøre det, som han baade er privat Aktionær og Indskyder i Banken.

Efter Udnævnelsen af Medlemmerne er Arbejdet med Hensyn til Likvidationen kommet i Gang. Der er af Likvidationskomiteen antaget en Likvidator, nemlig Overretssagfører Poul Andersen, der tidligere har været Prokurist i Handelsbanken; til Revisorer for Likvidationen er udnævnt forhenværende Skattedirektør Molde og statsautoriseret Revisor Julius Jørgensen. Der er, som jeg sagde før, fæstnet det Princip ved denne Likvidation, at de ikke vederlægges med Procenter af Likvidationsmassen, men derimod med en fast Løn, som man har ment at kunne holde indenfor rimelige Grænser. I Overensstemmelse med Loven er der udstedt et Regulativ for Likvidationskomiteens Virksomhed. Dette Regulativ vil ærede Medlemmer finde aftrykt i Bemærkningerne til Lovforslaget.

Det er mig bekendt, at Likvidationskomiteen arbejder energisk paa at afvikle de Foretagender, der hurtigst muligt kan

og bør afvikles, og naturligvis at gøre det saa gunstigt som muligt for Aktionærernes og Indskydernes Interesser. De Beretninger, der Tid efter anden er givet mig om Forløbet af de første Maaneders Likvidationsarbejde, synes mig lovende. Nationalbanken har paa et tidligere Stadium overtaget Udbetalingen af en Række af de smaa Spareres Indskud. Der fandtes et meget betydeligt Antal af smaa Sparere, med under 200 Kr. som Sparekapital, og de er altsaa ved Nationalbankens Mellemkomst udløst, saaledes at i hvert Fald disse utvivlsomt mest trængende Indskydere ikke er kommet i Vanskeligheder med de smaa Kapitaler, de havde indskudt i Banken. Men der er selvfølgelig et betydeligt Antal Sparere tilbage, som fremdeles er i Vanskeligheder paa Grund af Bankens Lukning, og det har derfor været Likvidationskomiteens Opgave at søge saadanne Forhold tilvejebragt, at en betydelig a conto Udbetaling saa snart som muligt kunde præstere til Indskyderne. Det er sagt mig, at man er naaet ret vidt med Hensyn til denne Bestræbelse, saaledes at man mener med Nationalbankens Hjælp ret snart at kunne præstere en ganske betydelig a conto Udbetaling. Men Betingelsen fra Nationalbankens Side er naturligvis, at det lovmæssige Grundlag for Likvidationen er i Orden, altsaa at den Lov, som nu er en foreløbig Lov, snarest muligt gøres til en permanent Lov, saaledes at Nationalbanken kan tage den Risiko, som en Medvirken til en betydelig a conto Udbetaling vil være.

Hvis man nu spørger om de Forhold, som har fremkaldt denne ulykkelige Sag, saa maa de sikkert søges ikke i den seneste Tid, men mere ved at gaa tilbage til den Rekonstruktion, som fandt Sted af Banken i 1922. Ved den Lejlighed har man neppe bortskaaret saa meget, som det efterhaanden har vist sig, man burde have bortskaaret. Men det Grundlag, der tilvejebragtes ved Rekonstruktionen i 1922 under Medvirken af de andre Banker og det daværende Ministerium, har selvfølgelig været bestemmende for Foretningensførelsen, for Afskrivninger og andet, som i Aarenes Løb derefter er foretaget. At den Politik, som fra Bankens Side er ført i Henseende til Vurderinger og Afskrivninger, har været bestemt af det Rekonstruktionsgrundlag, der blev givet i 1922, er bekræftet i en Erklæring, jeg har indhentet hos Nationalbankens Direktion, og efter alt, hvad der foreligger, synes det godtgjort, at der af Bankens Ledelse siden 1922 er udfoldet hæderlige Bestræbelser for i videst mulig Udstrækning at sanere Ban-